



MØTEINNKALLING

Dato: 26.03.2021

KLAGEUTVALGET

Tirsdag 13.04.2021 kl. 18:00

Utvalgets faste medlemmer innkalles til møte **13.04.2021 kl. 18:00 i Digitalt på Microsoft Teams.**

Medlemmer som ikke kan møte på grunn av lovlig forfall, skal straks melde fra om dette og oppgi forfallsgrunn. Forfall meldes på telefon 412 99 574 eller e-post borgny.danielsen@baerum.kommune.no

På grunn av Covid 19-situasjonen behandles møtet som fjernmøte via Microsoft Teams i medhold av § 3-16 i Bærum kommunes reglement for folkevalgte organers virksomhet, jf.kommuneloven § 11-7. Møtet blir streamet slik at allmennhetens tilgang til møtet er ivaretatt. Følg møtet her: <https://baerum.kommunetv.no>.

SAKSLISTE

Saksnummer	Sakstittel	
042/21	Godkjenning av protokoll	
043/21	Sak til Klageutvalget - Dugnadsveien 7	
044/21	Sak til Klageutvalget - Nedre Åsvei 42	
045/21	Sak til klageutvalget - Nordraaks vei 44 B	
046/21	Sak til klageutvalget - Tollef Gravs vei 36	
047/21	Sak til Klageutvalget - Vesleveien 10 B	
048/21	Referatsaker	

049/21	Klage over avslag på søknad om kommunal bolig	Unntatt offentlighet
050/21	Klage over avslag på søknad om kommunal bolig	Unntatt offentlighet
051/21	Klage over avslag på søknad om fornyelse av kommunal bolig	Unntatt offentlighet
052/21	Klage på avslag vedr. søknad om startlån og tilskudd	Unntatt offentlighet
053/21	Klage på avslag vedr. søknad om startlån og tilskudd	Unntatt offentlighet
054/21	Klage over vedtak om avslag på søknad vedrørende startlån og tilskudd	Unntatt offentlighet
055/21	Klage over vedtak om utmåling av omsorgsstønning	Unntatt offentlighet
056/21	Klage over skifte av avlastningssted	Unntatt offentlighet

Eventuelt

Torill H. Heggen
Utvalgsleder

Borgny Danielsen
Utvalgssekretær



Dato: 25.03.2021 Arkivkode: N-125 Bilag nr: Arkivsak ID: 21/4944 J.post ID: 21/60672
Saksbehandler: Borgny Danielsen
Saksansvarlig: Borgny Danielsen

Behandlingsutvalg	Møtedato	Politisk saksnr.
Klageutvalget	13.04.2021	042/21

Godkjenning av protokoll

Forslag til vedtak:

Protokoll fra klageutvalgets møte 23. mrs 2021 godkjennes slik den foreligger.

Vedlegg:

Protokoll - Klageutvalget - 23.03.2021

5344860



Dato: 19.02.2021 Arkivkode: GBR-86/155, N-555.7 Bilag nr: Arkivsak ID: 19/22880 J.post ID: 21/31813
Saksbehandler: John Cods Obenge
Saksansvarlig: John Cods Obenge

Behandlingsutvalg	Møtedato	Politisk saksnr.
Klageutvalget	02.03.2021	029/21
Klageutvalget	13.04.2021	043/21

Sak til Klageutvalget - Dugnadsveien 7

Klageutvalget-02.03.2021- 029/21

Vedtak:

Saken behandles over 2 møter. Det kommer ytterligere 2 saker til behandling i klageutvalgets neste møte. Sakene ønskes sett i sammenheng.

Kommunedirektørens forslag til vedtak:

Med bakgrunn i kommunestyrets behandling av saken, anbefaler kommunedirektøren følgende forslag til vedtak i klagesaken:

1. Klage over avslag på søknad om dispensasjon fra kravet i forurensningsforskriftens §1-8 om fjerning av oljetank som er tatt ut av bruk - Dugnadsveien 7 Gnr. 86 Bnr 155 i Bærum tas ikke til følge.
2. Begrunnelsen for at ikke klaget tas til følge er at tankens beliggenhet ikke oppfyller kriteriene for særlige tilfeller [forurensningsforskriften kap. 1. §1-8](#).
3. Saken sendes videre til statsforvalteren i Oslo og Viken for oppfølging.

SAKEN I KORTE TREKK

Klagesaken har ligget i bero i påvente av vurdering av kommunens mulighetsrom for å myke opp gjeldende forskrift, etter som utfallet av behandlingen kunne få innvirkning på klageutvalgets behandling.

I [kommunestyremøte 03.01.2021](#) ble Formannskapet innstilling fra 13.01.2020 - 007/21 tatt til følge: Redegjørelse for praktisering av lokal forskrift om fjerning av nedgravde oljetanker tas til orientering. Kommunedirektøren bes sikre god informasjon om at det kan søkes om dispensasjon når det foreligger «særlige tilfeller» som vil kunne gi åpning for å dispensere fra forurensningsforskriftens krav om fjerning av nedgravde oljetanker.

Med bakgrunn i kommunestyrets behandling av saken anbefaler kommunedirektøren følgende forslag til vedtak i klagesaken:

Klage av 14.11.19 over vedtak om avslag på dispensasjon datert 07.11.2019, tas ikke til følge.

Begrunnelsen for at klagen ikke tas til følge er at tankens beliggenhet ikke oppfyller kriteriene for særlige tilfeller, som er grunnlaget for at kommunen skal kunne gi dispensasjon etter [forurensningsforskriften kap. 1. §1-8](#)

Saken oversendes Statsforvalteren i Oslo og Viken for videre behandling.

Oppsummering av førstegangsbehandling

Saken dreier seg om klage på avslag på søknad om igjenfylling av nedgravd oljetank. Klager har på sin eiendom en nedgravd 1200 liters glassfiber oljetank. Oljetanken ligger nedgravd under en utebod som deles med naboen. Med hensyn til fysisk plassering av tanken og beskrivelse av konstruksjonen som overbygger tanken, vises det til klagers saksfremstilling og øvrige dokumentasjon. Klager har søkt om dispensasjon 24.10.2019 fra kravet i forurensningsforskriftens §1-8 om fjerning av oljetanker som er tatt ut av bruk, og ønsker å gjenfylle tanken. Klager har anført at fjerning av oljetanken vil medføre store kostnader, og har oppgitt kr 40 000 som forventet kostnad for fjerning av oljetanken. Klager har lagt frem i søknaden bilder som viser tankens beliggenhet samt arbeidssertifikat som viser at tanken er tømt, rensed og rør fjernet. (vedlegg 1.0 - 1.4)

Den 25.10.19 sendte klager brev om at hun fortsatt ventet på kostnadsoverslag fra et byggefirma. (vedlegg 2)

Ved E post datert 29.10.19 informerte Kommunen klager om planlagt befaring den 05.11.19 (vedlegg 3)

Befaringsrapport (vedlegg 4)

Kommunen har i enkeltvedtak av 07.11.2019 (vedlegg 5) avslått søknad om dispensasjon. Det ble 14.11.2019 fremsatt klage (vedlegg 6) på kommunens vedtak. Klagen er bekreftet mottatt den 21.11.2019 (vedlegg 7)

Lang behandlingstid på denne saken skyldes flere forhold. Saken føyde seg inn i en rekke av andre

klagesaker med samme tema som kommunen hadde sendt til statsforvalteren for å få rettleiding til hva som skulle tas hensyn til for at kommunen skulle kunne dispensere fra forurensingsforskriften.

I samråd med Statsforvalteren konkludert kommunen på dette tidspunktet med at det var hensiktsmessig å avvente oversendelse av flere saker, inntil pågående klagesaker som omhandlet samme vurderingstema var ferdigbehandlet. Beklageligvis tok saksbehandlingstiden hos statsforvalteren mer enn et år før de første svarene forelå. Årsaken til lang saksbehandlingstid ble oppgitt å være behov for assistanse fra miljødirektoratet, omorganisering hos FOV på grunn av kommunesammenslåing, med mer.

Nye interne klagehåndteringsrutiner i kommunen, korona situasjonen og ferieavvikling har medvirket til ytterligere forsinkelser.

Formelle krav til klagebehandlingen

Administrasjonens vedtak om avslag på søknad om igjenfylling av nedgravd oljetank er et vedtak som kan påklages etter forvaltningsloven §28. Klageinstans er Statsforvalteren i Oslo og Viken. Klagen er rettidig fremsatt og oppfylder lovens vilkår for form og innhold, jfr. fvl. §§ 29 og 32. Klagen skal derfor til behandling i klageutvalget før den eventuelt sendes til Statsforvalteren for videre behandling.

Kommunedirektørens vurdering

Kommunedirektøren er av den oppfatning at førstegangsbehandlingen er korrekt og finner ikke grunn for å omgjøre vedtaket. Kommunen har lagt til grunn statsforvalterens behandling i tilsvarende saker som relevant tolkningsfaktor, som fastslår at vilkår for å gi dispensasjon i denne saken ikke er oppfylt.

Oppsummering av førstegangsbehandling

Rettslig utgangspunkt Rettslig utgangspunkt

Reglene knyttet til nedgravde oljetanker fremgår av [forurensningsforskriften kap. 1](#). Kommunen har vedtatt [lokal forskrift](#), jf. §1-2 at reglene i kap. 1 skal gjøres gjeldene for alle nedgravde oljetanker uten hensyn til størrelse, i hele Bærum kommune.

I §1-8 er bestemmelsen som regulerer hva som skal skje med nedgravde oljetanker som er tatt ut av bruk. Bestemmelsens 2. ledd lyder:

«Tanker som permanent tas ut av bruk, skal tømmes og graves opp. Tanker som ikke kan gjenbrukes uten å representere fare for lekkasje, skal destrueres. Kommunen kan i særlige tilfeller gi tillatelse til at tanker som permanent tas ut av bruk, rengjøres og fylles med sand, grus o.l. i stedet for oppgraving. For gjenfylte og oppgravde kondemnerte tanker skal påfyllingsanordningen fjernes eller sikres slik at utilsiktet påfylling eller forsøk på påfylling forhindres.»

Det framgår av bestemmelsens 2. ledd at kommunen i særlige tilfeller kan gi tillatelse til at tanken blir liggende mot at den tømmes rengjøres og gjenfylles. Det ikke utdypet hva som ligger i begrepet «særlige tilfeller»

For området har det manglet en nasjonal rettspraksis rundt praktisering av regelverket, og Oslo og Bærum kommune har oversendt en rekke klagesaker til Statsforvalteren for å få fastsatt en riktig rettsanvendelse. Saken dreier seg om hvorvidt klagers oljetank oppfyller vilkår som loven gir kommunen adgang til å skjønnsvurdere.

Søknaden for dispensasjon er begrunnet i at fjerning av tanken medfølger kostnader på 40 000 eller mer. Kommunen har lagt til grunn tilsvarende klagesaker med langt høyere beløp der statsforvalteren har fattet vedtatt om avslag på klage på søknad om igjenfylling.

Statsforvalterens tolkning av bestemmelsen fremkommer klart i Øygårdveien 21 B saken, vedlegg 8, en av seks ferdigbehandlede saker hvor kommunen fikk fullt medhold (kommunen har fått medhold i samtlige ferdigbehandlede saker til nå)

Statsforvalteren skriver i tidligere behandlet sak:

«Veilederen fra Statens forurensningstilsyn fremhever at store vanskeligheter som følge av «bygningmessige forhold» kan tale for at det foreligger et «særlig tilfelle». Statsforvalterens syn er at det siktes til tilfeller der oppgraving gjør det nødvendig å rive eller gjøre inngrep i boligens grunnmur, eller grunnforholdene er svært dårlige. Som kommunen fremhever kan slike forhold gjøre at arbeidet blir teknisk krevende eller risiko for å mislykkes med betydelige konsekvenser dersom det går galt. I slike tilfeller vil vanskelighetene ved selve oppgravingen av tanken overstige det man i alminnelighet må kunne regne med. Etter Statsforvalterens vurdering er rivning av overbygget terrasse normalt ikke å anse som et bygningmessig forhold som kan begrunne at det foreligger et «særlig tilfelle».

Årsaken til kostnadene er imidlertid tiltak som eier/tidligere eiere har gjennomført på eiendommen og som har fordyret og vanskeliggjort oppgraving og fjerning. I forbindelse med vurdering hvor store utlegg en eier skal ha/måtte tåle i forbindelse med fjerning av oljetanken bør i alle tilfeller ses hen til at det er relativt normalt at oljetanker overbygges. Settes beløpsgrensen for lavt vil hovedregelen i praksis ikke lenger være at tanken skal fjernes, men at det må gis dispensasjon.

Det neste spørsmålet er om alle kostnader knyttet til tiltaket skal kunne medregnes i vurderingen av om det foreligger «store kostnader» og dermed grunnlag for tillatelse/dispensasjon til å la tanken bli liggende.

Kommunen mener at kostnader som er en konsekvens av at tanken er overbygget eller at tilgang på annen måte er vanskeliggjort ikke nødvendigvis bør kunne medregnes.

Begrunnelsen er blant annet at eier av oljetank plikter å sørge for at tanken og ledninger er tilgjengelig for service, vedlikehold og om nødvendig oppgraving. Dette har vært presisert i tidligere og gjeldene forskrift knyttet til bygningsregelverket. Det vises til

Byggeforskrift av 1969 kap 49 pkt. 341 og 342

Byggeforskrift av 1985 kap 49 pkt. 341 og 342

Veileder til Byggeforskrift av 1987 kap 49 viser til Bestemmelser om oljefyringsanlegg av 1973 se

pkt. 361-363.

Det fremgår også implisitt av nyere regelverk knyttet til nedgravde oljetanker av disse skal være tilgjengelige for tilsyn, service/vedlikehold og om nødvendig oppgraving.

Forskrift om tiltak for å motvirke fare for forurensning fra nedgravde oljetanker av 1997. herunder bl.a. §5 og §8 og veileder til forskriften utarbeidet av SFT.

Forurensningsforskriften kap 1§1-5 og 1-8.

Det har etter kommunens oppfatning formodningen mot seg at eier kan påberope stor kostnad når oljetanken i strid med overnevnte regelverk er gjort vanskelig tilgjengelig gjennom etablering av utebod, trapp, vegetasjon, støttemurer o.l og at både rivning og reetablering av vegetasjon og installasjoner skal medregnes ved vurderingen av om det foreligger stor kostnad. Dersom enhver slik kostnad skal medregnes vil plikten til å fjerne oljetanken jfr. forurensningsforskriftens §1-8 i stor grad være forbeholdt de som har sørget for å ha tanken lett tilgjengelig.

Statsforvalteren i Tveterveien 2 c, vedlegg 9, skriver:

«... det er uheldig å legge til rette for en praksis der vanskeligheter eller kostnader, som skyldes at eier har vanskeliggjort tilkomst til tanken, gir grunn til å unnlate å grave opp og fjerne tanken. I så fall vil regelen i praksis blir at nedgravde oljetanker kan bli liggende i bakken, med mindre eier har sørget for at tanken er lett tilgjengelig. Dermed vil boligeiere som vanskeliggjør tilkomst til tanken gis en uberettiget «fordel», fremfor eiere som sørger for at tanken er tilgjengelig. Det er vanskelig å se at dette har vært hensikten med lovens unntaksregel. En slik praksis vil også være i strid med lovens formål og de hensyn som begrunner at oljetanken skal være tilgjengelig for service, vedlikehold og om nødvendig oppgraving.»

Kommunen mener derfor at dispensasjon i de fleste tilfeller er forbeholdt de mer kvalifiserte tilfeller hvor fjerning av tank utgjør fare f.eks. for undergraving av grunnmur, fare for setninger på bygning eller utrasing og at sikringstiltak vil ha høy kostnad og stor vanskelighetsgrad.

Vedtak i førsteinstans

Kommunen har i enkeltvedtak av 07.11.2019 (vedlegg 5) avslått søknad om dispensasjon.

Oppsummering av klagesaksbehandlingen

Klagers anførsler:

I hovedsak har klager anført at fjerning av oljetanken vil medføre store kostnader. Det nevnes i klagen en kostnad som vil beløpe seg til over kr 40 000 for fjerning av oljetanken, et beløp som vil øke om uteboden rives under arbeidet og en ny bod må bygges. |

Tømming, rensing og frakobling av tankens rør har kostet kr. 10.063.

Administrasjonens vurdering

Kommunen er enig i at fjerning av oljetanken vil medføre ekstra kostnader for midlertidig flytting av

uteboden og oppgraving av tanken. Det forhold at eier eller tidligere eiere av eiendommen har anlagt konstruksjoner på toppen av oljetanken som er krevende og kostbare å rive og eller reetablere, kan etter kommunens syn ikke nødvendigvis innebære at det foreligger «særlige tilfeller». I tettbebygde strøk er det ikke uvanlig med små tomter og relativt høy utnyttelsesgrad. Det er relativt vanlig med trapp/terrasser/plattinger støttemurer og andre lettere eller tyngre konstruksjoner plassert oppå nedgravde oljetanker. Kommunen mener at det derfor vil være nødvendig å praktisere en snever adgang til å gi dispensasjon fra hovedregelen for å ivareta formålet med forurensningsforskriftens §1-1.

I denne saken ligger oljetanken under en senere etablert utebod. Kommunen har vært på befaring, og mener at tanken vil være tilgjengelig ved å midlertidig flytte uteboden.

Det er anført at fjerning av oljetanken innebærer stor kostnad for klager. Klager har kun innhentet ett prisoverslag fra entreprenører, som mener tiltaket vil ligge på fra kr 40.000.

Innspill fra klageren om praksis i Asker kommune har ikke vært omfattet i kommunens klagebehandling.

Konklusjon:

Bærum kommune opprettholder sitt vedtak.

Vedlegg:

Vedlegg 1.0 Søknad	5294173
Vedleg 8 - Fylkesmannens vedtak i klagesak - Øygaardveien 21b – Kopi	5294174
Vedlegg 1.1 Foto	5294175
Vedlegg 1.2 Foto	5294176
Vedlegg 1.3 Foto	5294177
Vedlegg 1.4 Foto	5294178
Vedlegg 2	5294179
Vedlegg 3 Befaring den 5.11	5294180
Vedlegg 4 Tilsynsrapport Dugnadveien 7	5294181
Vedlegg 5 Avslag på søknad om gjenfylling av oljetank	5294182
Vedlegg 6 Klage på avslag på søknad om gjenfylling av oljetank	5294183
Vedlegg 7 Bekreftelse på mottatt klage	5294184
Vedlegg 9 - Fylkesmannen har opprettholdt kommunens vedtak - Tveterveien 2 C -	5294185

Behandlingen i møtet 02.03.2021 Klageutvalget

Votering:

Heggens forslag ble enstemmig vedtatt.

Klageutvalget-02.03.2021- 029/21:

Vedtak:

Saken behandles over 2 møter. Det kommer ytterligere 2 saker til behandling i klageutvalgets neste møte. Sakene ønskes sett i sammenheng.



Dato: 19.02.2021 Arkivkode: GBR-55/148, N-555.7 Bilag nr: Arkivsak ID: 19/20542 J.post ID: 21/32601
Saksbehandler: John Cods Obenge
Saksansvarlig: John Cods Obenge

Behandlingsutvalg	Møtedato	Politisk saksnr.
Klageutvalget	02.03.2021	028/21
Klageutvalget	13.04.2021	044/21

Sak til Klageutvalget - Nedre Åsvei 42

Klageutvalget-02.03.2021- 028/21

Vedtak:

Saken behandles over 2 møter. Det kommer ytterligere 2 saker til behandling i klageutvalgets neste møte. Sakene ønskes sett i sammenheng.

Kommunedirektørens forslag til vedtak:

Med bakgrunn i kommunestyrets behandling av saken anbefaler kommunedirektøren følgende forslag til vedtak i klagesaken:

1. Klage over avslag på søknad om dispensasjon fra kravet i forurensningsforskriftens §1-8 om fjerning av oljetank som er tatt ut av bruk - Nedre Åsvei 42 Gnr. 55 Bnr 148 i Bærum tas ikke til følge
2. Begrunnelsen for at ikke klaget tas til følge er at tankens beliggenhet ikke oppfyller kriteriene for særlige tilfeller [forurensningsforskriften kap. 1. §1-8](#)
3. Saken sendes videre til statsforvalteren i Oslo og Viken for oppfølging

SAKEN I KORTE TREKK

Saken har ligget i bero i påvente av vurdering av kommunens mulighetsrom for å myke opp gjeldende forskrift, etter som utfallet av behandlingen kunne få innvirkning på klageutvalgets behandling.

I [kommunestyremøte 03.01.2021](#) ble Formannskapet innstilling fra 13.01.2020 - 007/21 tatt til følge: Redegjørelse for praktisering av lokal forskrift om fjerning av nedgravde oljetanker tas til orientering. Kommunedirektøren bes sikre god informasjon om at det kan søkes om dispensasjon når det foreligger «særlige tilfeller» som vil kunne gi åpning for å dispensere fra forurensingsforskriftens krav om fjerning av nedgravde oljetanker.

Klage av 24.10.2019 over vedtak om avslag på dispensasjon datert 07.10.2019, tas ikke til følge.

Begrunnelsen for at klagen ikke tas til følge er at tankens beliggenhet ikke oppfyller kriteriene for særlige tilfeller, som er grunnlaget for at kommunen skal kunne gi dispensasjon etter [forurensningsforskriften kap. 1. §1-8](#)

Saken oversendes Statsforvalteren i Oslo og Viken for videre behandling

Sakens bakgrunn

Klagen gjelder store kostnader på grunn av tankens vanskelige beliggenhet. Klager har på sin eiendom en nedgravd 3000 liters oljetank. Oljetanken ligger nedgravd under en terrasse ved siden av en ny varmepumpe. Med hensyn til fysisk plassering av tanken og beskrivelse av konstruksjonen som overbygger tanken, vises det til klagers saksfremstilling og øvrige dokumentasjon. Firmaet Nortank Emitek AS har på vegne av klager søkt om dispensasjon 27.09.2019 fra kravet i forurensingsforskriftens §1-8 om fjerning av oljetanker som er tatt ut av bruk, og ønsker å gjenfylle tanken. Klager har lagt frem i søknaden fullmakt, bilde og situasjonskart som viser tankens beliggenhet (vedlegg 1.0 - 1.1)

Kommunen har i enkeltvedtak av 07.10.2019 (vedlegg 2) avslått søknad om dispensasjon. Det ble 24.10.2019 fremsatt klage på kommunens vedtak (vedlegg 3.0 og 3.1)

Ved E post datert 29.10.2019 informerte Kommunen klager om planlagt befaring den 05.11.19 (vedlegg 4.0)

Tilsynsrapport (vedlegg 4.1)

Kommunen bekreftet klagen mottatt ved E post av 30.10.2019 og ba samtidig klager om å sende inn to uavhengige kostnadsoverslag (vedlegg 5)

En ny e-post med forespørsel om kostnadsoverslag bli sendt til klager den 11.11.2019 (vedlegg 6)

Prisoverslag fra et firma ble mottatt på e-post datert 17.11.2019 (vedlegg 7)

Lang behandlingstid på denne saken skyldes flere forhold. Saken føyde seg inn i en rekke av andre klagesaker med samme tema som kommunen hadde sendt til statsforvalteren for å få rettledning til hva som skulle tas hensyn til for at kommunen skulle kunne dispensere fra forurensingsforskriften.

I samråd med Statsforvalteren konkluderte kommunen på dette tidspunktet med at det var hensiktsmessig å avvete oversendelse av flere saker, inntil pågående klagesaker som omhandlet samme vurderingstema var ferdigbehandlet. Beklageligvis tok saksbehandlingstiden hos statsforvalteren mer enn et år før de første svarene forelå. Årsaken til lang saksbehandlingstid ble oppgitt å være behov for assistanse fra miljødirektoratet, omorganisering hos FOV på grunn av kommunesammenslåing, med mer.

Nye interne klagehåndteringsrutiner i kommunen, korona situasjonen og klagers ferieavvikling har medvirket til ytterligere forsinkelser.

Formelle krav til klagebehandlingen

Administrasjonens vedtak om avslag på søknad om igjenfylling av nedgravd oljetank er et vedtak som kan påklages etter forvaltningsloven §28. Klageinstans er Statsforvalteren i Oslo og Viken. Klagen er rettidig fremsatt og oppfylder lovens vilkår for form og innhold, jfr. fvl. §§ 29 og 32. Klagen skal derfor til behandling i klageutvalget før den eventuelt sendes til Statsforvalteren for videre behandling.

Kommunedirektørens vurdering

Kommunedirektøren er av den oppfatning at førstegangsbehandlingen er korrekt og finner ikke grunn for å omgjøre vedtaket. Administrasjonen mener kommunen er forpliktet til å legge til grunn samme rettsanvendelse av regelverket knyttet til nedgravde oljetanker som i ovennevnte saker, hvor statsforvalteren har opprettholdt kommunens vedtak.

Oppsummering av førstegangsbehandling

Rettslig utgangspunkt:

Reglene knyttet til nedgravde oljetanker fremgår av [forurensningsforskriften kap. 1](#). Kommunen har vedtatt [lokal forskrift](#), jf. §1-2 at reglene i kap. 1 skal gjøres gjeldene for alle nedgravde oljetanker uten hensyn til størrelse, i hele Bærum kommune.

I §1-8 er bestemmelsen som regulerer hva som skal skje med nedgravde oljetanker som er tatt ut av bruk. Bestemmelsens 2. ledd lyder:

«Tanker som permanent tas ut av bruk, skal tømmes og graves opp. Tanker som ikke kan gjenbrukes uten å representere fare for lekkasje, skal destrueres. Kommunen kan i særlige tilfeller gi tillatelse til at tanker som permanent tas ut av bruk, rengjøres og fylles med sand, grus o.l. i stedet for oppgraving. For gjenfylte og oppgravde kondemnerte tanker skal påfyllingsanordningen fjernes eller sikres slik at utilsiktet påfylling eller forsøk på påfylling forhindres.»

Det fremgår av bestemmelsens 2. ledd at kommunen i særlige tilfeller kan gi tillatelse til at tanken blir liggende mot at den tømmes rengjøres og gjenfylles. Det ikke utdypet hva som ligger i begrepet «særlige tilfeller»

For området har det manglet en nasjonal rettspraksis rundt praktisering av regelverket, og Oslo og Bærum kommune har oversendt en rekke klagesaker til Statsforvalteren for å få fastsatt en riktig rettsanvendelse. Saken dreier seg om hvorvidt klagers oljetank oppfylder vilkår som loven gir kommunen adgang til å skjønnsvurdere.

Denne saken har sterke likhetstrekk med en av sakene som allerede er ferdigbehandlet hos statsforvalteren, Eilif Pedersens vei 15 saken, hvor høyeste oppgitte kostnadsbeløp var på i overkant av kr 130 000 inkl. mva.

I Eilif Peterssens vei 15 saken, vedlegg 8, uttaler Statsforvalteren:

“Forurensningsforskriften utdypet ikke nærmere hva som er å anse som et «særlig tilfelle». En naturlig forståelse av ordlyden er at det er tale om forhold utover det som er normalt å forvente ved oppgraving av nedgravde oljetanker. Ordlyden må forstås i lys av bestemmelsens formål som kommer til uttrykk i forurensningsforskriften § 1-1. Her fremgår det at «oljetanken til enhver tid skal være i slik tilstand at risiko for forurensning er minst mulig». Nedgravde oljetanker utgjør en risiko for forurensning. Dette gjelder også oljetank som er rengjort og tømt. Det kan være oljesøl innunder tanken som følge av allerede oppståtte lekkasjer, tidligere overfyllinger og liknende, og oljen kan spre seg over tid. En tilstandsvurdering kan dokumentere at det ikke er hull eller skade på tanken, men vil ikke kunne avdekke eventuelt oljesøl innunder tanken. Det er kun ved å tømme tanken, rense den, for så å grave opp og fjerne tanken at forurensning sikkert kan unngås. Vurderingen av om det foreligger et «særlig tilfelle» må derfor ta hensyn til at nedgravde oljetanker i seg selv utgjør en fare

for forurensning, uten hensyn til at den enkelte tanken er vurdert å være i god stand”

Det er anført at fjerning av oljetank innebærer stor kostnad for klager, minst kr 105 000.

Det er lite veiledning i forskriften med hensyn til hva som utgjør «stor kostnad» og hvilke kostnader som kan/skal medregnes.

Årsaken til de ekstra kostnadene er imidlertid tiltak som eier/tidligere eiere har gjennomført på eiendommen og som har fordyret og vanskeliggjort oppgraving og fjerning. I forbindelse med vurdering av hvor store utlegg en eier skal ha/måtte tåle i forbindelse med fjerning av oljetanken bør i alle tilfeller ses hen til at det er relativt normalt at oljetanker overbygges. Settes beløpsgrensen for lavt vil hovedregelen i praksis ikke lenger være at tanken skal fjernes, men at det må gis dispensasjon. I denne saken har eier valgt å ikke imøtekomme kommunens krav om minst to kostnadsoverslag.

Under i uttalelsen fra Statsforvalteren i Eilif Peterssens vei 15 saken presiseres regelverket mht. hvilke forhold eller kostnader som skal medtas i vurderingen om det foreligger et “særlig tilfelle”:

“Vurderingen av kostnadene må ta hensyn til at eier alternativt må dekke kostnadene ved å tømme, returnere væske, rengjøre, fylle og kontrollere tanken. Videre må vurderingen ta hensyn til i at oppgraving av oljetanker normalt påfører eier betydelige utgifter. Det er først når tankens plassering eller spesielle forhold på stedet fører til at kostnadene overstiger normale og forventede utgifter, at det kan være tale om et «særlig tilfelle».

Kostnader som skyldes graving av masser, levering av tanken til mottak og tilbakefylling av masse, er normale kostnader som enhver tankeier må dekke - uavhengig av tankens plassering. Slike kostnader kan derfor ikke vektlegges i vurderingen av om dette er et «særlig tilfelle».

Statsforvalteren mener det kan foreligge et særlig tilfelle “der det er betydelig risiko for setninger og skader, enten som følge av at oljetanken ligger under boligens grunnmur eller i tilfeller hvor det er svært dårlig grunnforhold. Slike forhold kan gjøre at oppgraving av tanken er teknisk krevende eller det er risiko for å mislykkes med betydelige konsekvenser dersom det går galt. I slike tilfeller vil vanskelighetene eller kostnadene ved å grave opp tanken overstige det tankeier i alminnelighet må kunne regne med.”

Det er kun anført at fjerning av oljetank innebærer stor kostnad for klager, kr 105 000 for oppgraving, mot kr 19 500 for stedlig sikring, en prisforskjell på kr 85,500

Prisforskjell spørsmålet er håndtert i Eilif Peterssens vei 15 saken av Statsforvalteren:

“Differansen mellom de totale kostnadene ved å grave opp og fjerne oljetanken, og kostnadene ved å la tanken ligge er på ca. 100.000 kroner eks. mva. Prisforskjellen skyldes i hovedsak forhold det er rimelig at eier selv har risikoen for, i tillegg til normale kostnader som er forventet ved oppgraving av nedgravde oljetanker. På denne bakgrunn vurderer vi at prisforskjellen står i et rimelig forhold til formålet; å unngå fare for forurensning ved å grave opp og fjerne oljetanken fra bakken. Vi kan derfor ikke se at prisforskjellen er relevant å vektlegge i denne saken.”

I denne saken er prisforskjellen, på samme måte som i Eilif Pettersens vei saken, en konsekvens av forhold det er rimelig at eier selv har risikoen for. I likhet med statsforvalterens vurdering i Eilif Peterssens vei saken mener administrasjonen at prisforskjellen derfor ikke kan vektlegges i denne saken.

Statsforvalterens presiserer videre forståelse av regelverket i Eilif Peterssens vei 15 saken:

“Vi finner også grunn til å fremheve at eier plikter å iverksette periodisk tilstandskontroll, utbedring og om nødvendig oppgraving, jf. blant annet forurensningsforskriften § 1-5, jf. § 1-6 og § 1-8. Tanken skal derfor være tilgjengelig til enhver tid. Dette taler for at det er klager som i utgangspunktet må ha risikoen for eventuell skade som skyldes at betongterrassen med søyler er oppført over tanken.

På denne bakgrunn vurderer vi at det er uheldig å legge til rette for en praksis der vanskeligheter eller kostnader, som skyldes at terrasse, platting, trapp og liknende er oppført over eller inntil

oljetanken, gir grunn til å unnlate å grave opp og fjerne tanken. Det er vanskelig å se at dette har vært hensikten med lovens unntaksregel. I så fall vil regelen i praksis blir at nedgravde oljetanker kan bli liggende i bakken, med mindre eier har sørget for at tanken er lett tilgjengelig. Dermed vil boligeiere som vanskeliggjør tilkomst til tanken gis en uberettiget «fordel», fremfor eiere som sørger for at tanken er tilgjengelig. En slik praksis vil være i strid med bestemmelsens formål og de hensyn som begrunner at oljetanken skal være tilgjengelig for regelmessig tilsyn.»

Vedtak i førsteinstans

Kommunen har i enkeltvedtak av 07.10.2019 (vedlegg 2) avslått søknad om dispensasjon.

Oppsummering av klagesaksbehandlingen

Klagers anførsler:

I hovedsak har klager anført at fjerning av oljetanken som ligger plassert under en terrasse og som også ligger i konflikt med varmepumpe vil medføre store skader og store kostnader. Kostnadsoverslag fra et utførende firma er mottatt og beløpet er på kr 105 000.

Pristilbud fra Nortank for stedlig sikring av tanken er på kr 19 500.

Det er anført at stedlig sikring ikke vil representere en større forurensningsfare enn en oppgraving og at fjerning mangedobler kostandene, og at dette legges til grunn for søknaden om dispensasjon til å gjenfylle.

Klager sier videre at «Bærum kommune er en av de svært få kommuner som følger en praksis som i realiteten strider mot lovreglene som skal følges, noe som medfører at likhet for loven i Norge ikke er en realitet for alle innbyggere»

Administrasjonens vurdering

Kommunen er enig i at fjerning av oljetanken vil medføre høyere kostnader enn å gjenfylle. Det forhold at eier eller tidligere eiere av eiendommen har anlagt konstruksjoner på toppen av oljetanken som er krevende og kostbare å rive og eller reetablere, kan etter kommunens syn ikke nødvendigvis innebære at det foreligger «særlige tilfeller». I tettbebygde strøk er det ikke uvanlig med små tomter og relativt høy utnyttelsesgrad. Det er relativt vanlig med trapp/terrasser/plattinger støttemurer og andre lettere eller tyngre konstruksjoner plassert oppå nedgravde oljetanker. Kommunen mener at det derfor vil være nødvendig å praktisere en snever adgang til å gi dispensasjon fra hovedregelen for å ivareta formålet med forurensningsforskriftens §1-1.

I denne saken ligger oljetanken under en senere etablert terrasse.

Konklusjon:

Kommunen opprettholder sitt vedtak.

Vedlegg:

Vedlegg 1.0 - Søknad E post	5294743
Vedlegg 1.1 Søknad	5294744
Vedlegg 2 - Avsalg på søknad	5294745
Vedlegg 3.0 - Klage på vedtak E post	5294746
Vedlegg 3.1 - Klage på vedtak	5294747
Vedlegg 4.0 - Befaring E post	5294748
Vedlegg 4.1 - Tilsynsrapport Nedre Åsvei 42	5294749

Vedlegg 5 - Bekreftelse på mottatt klage	5294750
Vedlegg 6 - Forespørsel om prisoverslag	5294751
Vedlegg 7 - Prisoverslag	5294752
Vedlegg 8 - Fylkesmannens vedtak i klagesak (L)(6592732)	5294753

Behandlingen i møtet 02.03.2021 Klageutvalget

Votering:

Heggens forslag ble enstemmig vedtatt.

Klageutvalget-02.03.2021- 028/21:

Vedtak:

Saken behandles over 2 møter. Det kommer ytterligere 2 saker til behandling i klageutvalgets neste møte. Sakene ønskes sett i sammenheng.



Dato: 11.03.2021 Arkivkode: GBR-40/326, N-555.7 Bilag nr: Arkivsak ID: 19/22812 J.post ID: 21/37679
Saksbehandler: John Cods Obenge
Saksansvarlig: John Cods Obenge

Behandlingsutvalg	Møtedato	Politisk saksnr.
Klageutvalget	13.04.2021	045/21

Sak til klageutvalget - Nordraaks vei 44 B

Kommunedirektørens forslag til vedtak:

1. Klage av 04.12.2019 over vedtak om avslag på dispensasjon datert 11.11.2019, tas ikke til følge.
2. Begrunnelsen for at klagen ikke tas til følge er at tankens beliggenhet ikke oppfyller kriterier for "særlige tilfeller", som er en betingelse for at kommunen kan vurdere å gi dispensasjon etter [forurensningsforskriften kap. 1. §1-8](#)
3. Saken oversendes Statsforvalteren i Oslo og Viken for ordinær klagebehandling jf. forurensningsforskriften §41-5 (1)

Klagesak – pålegg om fjerning av nedgravd oljetank

Saken har ligget i bero i påvente av vurdering av kommunens mulighetsrom for å myke opp gjeldende forskrift, etter som utfallet av behandlingen kunne få innvirkning på klageutvalgets behandling.

Denne saken med tilhørende vedlegg er ikke unntatt offentlighet. Saken kan behandles i åpent møte.

I [kommunestyremøte 03.01.2021](#) ble Formannskapet innstilling fra 13.01.2020 - 007/21 tatt til følge: Redegjørelse for praktisering av lokal forskrift om fjerning av nedgravde oljetanker tas til orientering. Kommunedirektøren bes sikre god informasjon om at det kan søkes om dispensasjon når det foreligger «særlige tilfeller» som vil kunne gi åpning for å dispensere fra forurensningsforskriftens krav om fjerning av nedgravde oljetanker.

Sakens bakgrunn

Saken dreier seg om klage på avslag på søknad om igjennfylling av nedgravd oljetank i Nordraaks vei 44B. Klager har på sin eiendom en nedgravd 1200 liters glassfiber oljetank. Klager søkte om dispensasjon 14.10.2019 fra kravet i forurensingsforskriftens §1-8 om fjerning av oljetanker som er tatt ut av bruk, og ønsker å gjenfylle tanken (vedlegg 1.0) Søknaden begrunnes med at en senere bygget garasje har gjort at det er blitt for trang til å nå frem til oljetanken med en gravemaskin. I klage på vedtak har de i tillegg nevnt store kostnader for oppgraving. Hvis vedtaket ikke omgjøres ber klager om at saken skal sendes statsforvalteren for avgjørelse.

Kommunen foretok befaring den 5. november 2019, og der viste det seg at tanken er tilgjengelig fra sørsiden av huset, slik at oppgraving og fjerning av tanken likevel er gjennomførbart uten vesentlige ulemper. (vedlegg 1.1). Kommunen har i enkeltvedtak av 11.11.2019 (vedlegg 2) avslått søknad om dispensasjon

Det ble 04.12.2019 fremsatt klage på kommunens vedtak (vedlegg 3) der klagen begrunnes med at det også er trangt og vanskelig å komme frem den andre veien, og to murer mv. vil bli ødelagt.

Det vises også til at bygningsregler fra 1980-tallet og at forskriften sier ikke noe om at oljetanken må ligge tilgjengelig for oppgraving/fjerning.

Kommunen bekreftet klagen mottatt ved brev den 19.12.2019 (vedlegg 4)

Lang behandlingstid på denne saken skyldes flere forhold. Saken føyde seg inn i en rekke av andre klagesaker med samme tema som kommunen hadde sendt til statsforvalteren for å få rettledning til hva som skulle tas hensyn til for at kommunen skulle kunne dispensere fra forurensingsforskriften.

I samråd med Statsforvalteren konkluderte kommunen på dette tidspunktet med at det var hensiktsmessig å avvente oversendelse av flere saker, inntil pågående klagesaker som omhandlet samme vurderingstema var ferdigbehandlet. Beklageligvis tok saksbehandlingstiden hos statsforvalteren mer enn ett år før de første svarene forelå. Årsaken til lang saksbehandlingstid ble oppgitt å være behov for assistanse fra miljødirektoratet, omorganisering hos FOV på grunn av kommunesammenslåing, med mer.

Nye interne klagehåndteringsrutiner i kommunen og korona situasjonen har medvirket til ytterligere forsinkelser.

Formelle krav til klagebehandlingen

Administrasjonens vedtak om avslag på søknad om igjennfylling av nedgravd oljetank er et vedtak som kan påklages etter forvaltningsloven §28. Klageinstans er Statsforvalteren i Oslo og Viken, jf forurensningsforskriften §41-5(1). Klagen er rettidig fremsatt og oppfylder lovens vilkår for form og innhold, jfr. fvl. §§ 29 og 32. Klagen skal, jfr. kommunestyrets vedtak medio 2019 først behandles av klageutvalget før den eventuelt sendes til Statsforvalteren for videre behandling.

Kommunedirektørens vurdering

Kommunedirektøren er av den oppfatning at førstegangsbehandlingen er korrekt og finner ikke grunn for å omgjøre vedtaket. Kommunen har i sin saksbehandling lagt til grunn statsforvalterens tolkning og rettsanvendelse av bestemmelsene i forurensingsforskriften vedrørende nedgravde oljetanker. På bakgrunn av dette finner administrasjonen at det ikke er hjemmelsgrunnlag for å gi dispensasjon fra bestemmelsen om oppgraving og fjerning av oljetanken.

Oppsummering av førstegangsbehandling

Rettslig utgangspunkt

Reglene knyttet til nedgravde oljetanker framgår av forurensningsforskriften kap. 1. Kommunen har bestemt jf §1-2 at reglene i kap .1 skal gjøres gjeldene for alle nedgravde oljetanker uten hensyn til størrelse, i hele Bærum kommune.

I §1-8 er bestemmelsen som regulerer hva som skal skje med nedgravde oljetanker som er tatt ut av bruk. Bestemmelsens 2. ledd lyder:

«Tanker som permanent tas ut av bruk, skal tømmes og graves opp. Tanker som ikke kan gjenbrukes uten å representere fare for lekkasje, skal destrueres. Kommunen kan i særlige tilfeller gi tillatelse til at tanker som permanent tas ut av bruk, rengjøres og fylles med sand, grus o.l. i stedet for oppgraving. For gjenvyrt og oppgravde kondemnerte tanker skal påfyllingsanordningen fjernes eller sikres slik at utilsiktet påfylling eller forsøk på påfylling forhindres.»

Det framgår av bestemmelsens 2. ledd at kommunen i særlige tilfeller kan gi tillatelse til at tanken blir liggende mot at den tømmes rengjøres og gjenfylles. Det ikke utdypet hva som ligger i begrepet «særlige tilfeller»

Bestemmelsen svarer til tidligere forskrift om tiltak for å motvirke fare for forurensing fra nedgravde oljetanker (31.1.1997) §8. I veileder 97:05 utarbeidet av Statens forurensingstilsyn til den tidligere forskrift om tiltak for å motvirke fare for forurensing fra nedgravde oljetanker pkt. 2.8 fremgår det:

«Normalt skal nedgravde oljetanker som tas permanent ut av drift fjernes fra grunnen. I spesielle situasjoner hvor oppgraving medfører store vanskeligheter eller kostnader f.eks. på grunn av bygningsmessige forhold, kan tilsynsmyndigheten gi tillatelse til at tanken alternativt fylles med grus, sand ol....»

For området har det manglet en nasjonal rettspraksis rundt praktisering av regelverket, og Oslo og Bærum kommune har oversendt en rekke klagesaker til Statsforvalteren for å få fastsatt en riktig rettsanvendelse. Saken dreier seg om hvorvidt klagers oljetank oppfyller vilkår som loven gir kommunen adgang til å skjønnsvurdere.

Det er kommunens vurdering at oljetanken ligger forholdsvis lett tilgjengelig, med adkomst via hagen (se billedokumentasjon i vedlegg 1.1). Risiko for følgeskader vurderes som forholdsvis lav, og ikke større enn man normalt må påregne ved slike tiltak. Det er ikke anført hvilken type skader klager mener kan oppstå.

Klager skriver i klagen på avslaget at fjerning av oljetank vil innebære store kostnader. Klager har imidlertid ikke lagt ved kostnadsoverslag slik kommunen krever i slike saker.

Kommunen mener at merkostnader som er en konsekvens av at tanken er vanskelig tilgjengelig på grunn av oppsatt garasje ikke kan medregnes, etter som tanken er tilgjengelig med adkomst via hagen.

Vedtak i førsteinstans

Kommunen har i enkeltvedtak av 11.11.2019 (vedlegg 2) avslått søknad om dispensasjon

Oppsummering av klagesaksbehandlingen

Klagers anførsler:

Det ble i 1982 bygget en garasje som medførte at tilgangen til tanken ble redusert til smal passasje mellom bolig og garasje. Denne er for trang til å komme fram med en gravemaskin. Kommunen nevner i sitt avslag at det er mulig å komme fram med gravemaskin på sørsiden av bolig. Men der er det også trangt og vanskelig å komme frem og to murer mv. vil bli ødelagt.

Klager skriver videre at forskriften ikke sier noe om at oljetanken må ligge tilgjengelig for oppgraving/fjerning. Det nevnes også at tanker kan gjenfylles.

Klagen på vedtak om avslag begrunnes til slutt med svært vanskelig adkomst for maskinelt utstyr og store kostnader for oppgraving av parafintanken. (vedlegg 3)

Administrasjonens vurdering

Etter befaring 5. november 2019 er kommunens vurdering at det vil være mulig å komme til tanken med begrensede fysiske grep på eiendommen. Klager skriver i klagen på avslaget at fjerning av oljetank vil innebære store kostnader. Klager har imidlertid ikke lagt ved kostnadsoverslag slik kommunen krever i slike saker.

Kommunen mener at merkostnader som er en konsekvens av at tanken er vanskelig tilgjengelig på grunn av oppsatt garasje ikke kan medregnes, etter som tanken er tilgjengelig med adkomst via hagen. At det må forseres murer, skrenter og lignende må påregnes.

Kommunen påpeker at eier av oljetank plikter å sørge for at tanken og ledninger er tilgjengelig for service, vedlikehold og om nødvendig oppgraving. Dette har vært presisert i tidligere og gjeldene forskrift knyttet til bygningsregelverket. Det vises til

- Byggeforskrift av 1969 kap 49 pkt. 341 og 342
- Byggeforskrift av 1985 kap 49 pkt. 341 og 342

- Veileder til Byggeforskrift av 1987 kap 49 viser til Bestemmelser om oljefyringsanlegg av 1973 se pkt. 361-363.
- Det fremgår også implisitt av nyere regelverk knyttet til nedgravde oljetanker av disse skal være tilgjengelige for tilsyn, service/vedlikehold og om nødvendig oppgraving.
- Forskrift om tiltak for å motvirke fare for forurensning fra nedgravde oljetanker av 1997. herunder bl.a. §5 og §8 og veileder til forskriften utarbeidet av SFT.
- Forurensningsforskriften kap 1§1-5 og 1-8.

Kommunen vil også vise til at en lignende sak i Tveterveien 2 c allerede er behandlet hos Statsforvalteren, der vedtaket ble opprettholdt. I den saken skriver statsforvalteren:

«...det er uheldig å legge til rette for en praksis der vanskeligheter eller kostnader, som skyldes at eier har vanskeliggjort tilkomst til tanken, gir grunn til å unnlate å grave opp og fjerne tanken. I så fall vil regelen i praksis blir at nedgravde oljetanker kan bli liggende i bakken, med mindre eier har sørget for at tanken er lett tilgjengelig. Dermed vil boligeiere som vanskeliggjør tilkomst til tanken gis en uberettiget «fordel», fremfor eiere som sørger for at tanken er tilgjengelig. Det er vanskelig å se at dette har vært hensikten med lovens unntaksregel. En slik praksis vil også være i strid med lovens formål og de hensyn som begrunner at oljetanken skal være tilgjengelig for service, vedlikehold og om nødvendig oppgraving.»

Konklusjon: Kommunen opprettholder sitt vedtak og saken oversendes statsforvalteren for behandling.

Vedlegg:

Vedlegg 1. Søknad om gjenfylling av oljetank - Nordraaks vei 44 B	5303351
Vedlegg 1.1. fotodokumentasjon befaring - Nordraaks vei 44 B	5303352
Vedlegg 2. Avslag søknad om dispensasjon oljetank Nordraaksvei 44 B	5303353
Vedlegg 3. Klage på vedtak om avslag på søknad om gjenfylling av en oljetank Nordraaks vei 44 B	5303354
Vedlegg 4. Svar til klager 19.12.2019 - Nordraaks vei 44 B	5303355
Vedlegg 5. Etterlyser svar på henvendelse 4.12.2019 - Nordraaksvei 44 B	5303356



Dato: 11.03.2021 Arkivkode: GBR-20/1113, N-555.7 Bilag nr: Arkivsak ID: 19/23332 J.post ID: 21/37515
Saksbehandler: John Cods Obenge
Saksansvarlig: John Cods Obenge

Behandlingsutvalg	Møtedato	Politisk saksnr.
Klageutvalget	13.04.2021	046/21

Sak til klageutvalget - Tollef Gravs vei 36

Kommunedirektørens forslag til vedtak:

1. Klage av 22.11.2019 over vedtak om avslag på dispensasjon datert 07.11.2019, tas ikke til følge.
2. Begrunnelsen for at klagen ikke tas til følge er at tankens beliggenhet ikke oppfyller kriteriene for særlige tilfeller, som er grunnlaget for at kommunen skal kunne gi dispensasjon etter [forurensningsforskriften kap. 1. §1-8](#)
3. Saken oversendes Statsforvalteren i Oslo og Viken for videre behandling

Klagesak – pålegg om fjerning av nedgravd oljetank

Saken har ligget i bero i påvente av vurdering av kommunens mulighetsrom for å myke opp gjeldende forskrift, etter som utfallet av behandlingen kunne få innvirkning på klageutvalgets behandling.

Denne saken er ikke unntatt offentlighet. Det vurderes at saken kan behandles i åpent møte.

I [kommunestyremøte 03.01.2021](#) ble Formannskapet innstilling fra 13.01.2020 - 007/21 tatt til følge: Redegjørelse for praktisering av lokal forskrift om fjerning av nedgravde oljetanker tas til orientering. Kommunedirektøren bes sikre god informasjon om at det kan søkes om dispensasjon når det foreligger «særlige tilfeller» som vil kunne gi åpning for å dispensere fra forurensningsforskriftens krav om fjerning av nedgravde oljetanker.

Sakens bakgrunn

Klagen er begrunnet med store kostnader på grunn av tankens vanskelige beliggenhet. Klager har på

sin eiendom en nedgravd oljetank på antatt volum 800 – 1000 liter. Oljetanken ligger nedgravd i et område som det senere er bygget terrasse over samt i konflikt med steinheller, og av denne grunn kan ikke tanken fjernes uten betydelige kostnader. Med hensyn til fysisk plassering av tanken og beskrivelse av konstruksjonen som overbygger tanken, vises det til klagers saksfremstilling og øvrige dokumentasjon. Firmaet Nortank Emitek AS har på vegne av klager søkt om dispensasjon 30.10.2019 fra kravet i forurensingsforskriftens §1-8 om fjerning av oljetanker som er tatt ut av bruk, og ønsker å gjenfylle tanken. Klager har lagt frem i søknaden fullmakt, bilde og situasjonskart som grovt anslår tankens beliggenhet (vedlegg 3, 6 og 7)

Kommunen har i enkeltvedtak av 07.11.2019 (vedlegg 4) avslått søknad om dispensasjon med begrunnelsen at det ikke foreligger «særlige tilfeller» som gir mulighet til dispensere fra plikten til å fjerne tanken. Det er heller ikke fremlagt kostnadsoverslag som dokumenterer hvilke kostnader det vises til, slik det er muntlig etterspurt i telefon med representant fra Nortank. Det ble 22.11.2019 fremsatt klage på kommunens vedtak (vedlegg 2)

Ved E post datert 26.09.2019 informerte kommunen klager om lengre saksbehandlingstid enn vanlig. (vedlegg 5)

Lang behandlingstid på denne saken skyldes flere forhold. Saken føyde seg inn i en rekke av andre klagesaker med samme tema som kommunen hadde sendt til statsforvalteren for å få rettleiding til hva som skulle tas hensyn til for at kommunen skulle kunne dispensere fra forurensingsforskriften.

I samråd med Statsforvalteren konkluderte kommunen på dette tidspunktet med at det var hensiktsmessig å avvente oversendelse av flere saker, inntil pågående klagesaker som omhandlet samme vurderingstema var ferdigbehandlet. Beklageligvis tok saksbehandlingstiden hos statsforvalteren mer enn et år før de første svarene forelå. Årsaken til lang saksbehandlingstid ble oppgitt å være behov for assistanse fra miljødirektoratet, omorganisering hos FOV på grunn av kommunesammenslåing, med mer. Nye interne klagehåndteringsrutiner i kommunen, korona situasjonen og klagers ferieavvikling har medvirket til ytterligere forsinkelser.

Formelle krav til klagebehandlingen

Administrasjonens vedtak om avslag på søknad om igjennfylling av nedgravd oljetank er et vedtak som kan påklages etter forvaltningsloven §28. Klageinstans er Statsforvalteren i Oslo og Viken. Klagen er rettidig fremsatt og oppfyller lovens vilkår for form og innhold, jfr. fvl. §§ 29 og 32. Klagen skal derfor til behandling i klageutvalget før den eventuelt sendes til Statsforvalteren for videre behandling.

Kommunedirektørens vurdering

Kommunedirektøren er av den oppfatning at førstegangsbehandlingen er korrekt og finner ikke grunn for å omgjøre vedtaket. Administrasjonen mener kommunen er forpliktet til å legge til grunn samme rettsanvendelse av regelverket knyttet til nedgravde oljetanker som i ovennevnte saker, hvor statsforvalteren har opprettholdt kommunens vedtak.

Oppsummering av førstegangsbehandling

Rettslig utgangspunkt:

Reglene knyttet til nedgravde oljetanker fremgår av [forurensningsforskriften kap. 1](#). Kommunen har vedtatt [lokal forskrift](#), jf. §1-2 at reglene i kap. 1 skal gjøres gjeldene for alle nedgravde oljetanker uten hensyn til størrelse, i hele Bærum kommune.

I §1-8 er bestemmelsen som regulerer hva som skal skje med nedgravde oljetanker som er tatt ut av bruk. Bestemmelsens 2. ledd lyder:

«Tanker som permanent tas ut av bruk, skal tømmes og graves opp. Tanker som ikke kan gjenbrukes uten å representere fare for lekkasje, skal destrueres. Kommunen kan i særlige tilfeller gi tillatelse til at tanker som permanent tas ut av bruk, rengjøres og fylles med sand, grus o.l. i stedet for

oppgraving. For gjenfylte og oppgravde kondemnerte tanker skal påfyllingsanordningen fjernes eller sikres slik at utilsiktet påfylling eller forsøk på påfylling forhindres.»

Det fremgår av bestemmelsens 2. ledd at kommunen i særlige tilfeller kan gi tillatelse til at tanken blir liggende mot at den tømmes rengjøres og gjenfylles. Det ikke utdypet hva som ligger i begrepet «særlige tilfeller».

For området har det manglet en nasjonal rettspraksis rundt praktisering av regelverket, og Oslo og Bærum kommune har oversendt en rekke klagesaker til Statsforvalteren for å få fastsatt en riktig rettsanvendelse. Saken dreier seg om hvorvidt klagers oljetank oppfyller vilkår som loven gir kommunen adgang til å skjønnsvurdere.

Denne saken har sterke likhetstrekk med en av sakene som allerede er ferdigbehandlet hos statsforvalteren, Eilif Pedersens vei 15 saken, hvor høyeste oppgitte kostnadsbeløp var på i overkant av kr 130 000 inkl. mva.

I Eilif Peterssens vei 15 saken, (vedlegg 8) uttaler Statsforvalteren: *“Forurensningsforskriften utdyper ikke nærmere hva som er å anse som et «særlig tilfelle». En naturlig forståelse av ordlyden er at det er tale om forhold utover det som er normalt å forvente ved oppgraving av nedgravde oljetanker. Ordlyden må forstås i lys av bestemmelsens formål som kommer til uttrykk i forurensningsforskriften § 1-1. Her fremgår det at «oljetanken til enhver tid skal være i slik tilstand at risiko for forurensning er minst mulig». Nedgravde oljetanker utgjør en risiko for forurensning. Dette gjelder også oljetank som er rengjort og tømt. Det kan være oljesøl innunder tanken som følge av allerede oppståtte lekkasjer, tidligere overfyllinger og liknende, og oljen kan spre seg over tid. En tilstandsvurdering kan dokumentere at det ikke er hull eller skade på tanken, men vil ikke kunne avdekke eventuelt oljesøl innunder tanken. Det er kun ved å tømme tanken, rense den, for så å grave opp og fjerne tanken at forurensning sikkert kan unngås. Vurderingen av om det foreligger et «særlig tilfelle» må derfor ta hensyn til at nedgravde oljetanker i seg selv utgjør en fare for forurensning, uten hensyn til at den enkelte tanken er vurdert å være i god stand”*

Det er anført at fjerning av oljetank innebærer stor kostnad for klager, uten at beløp er oppgitt. Det er lite veiledning i forskriften med hensyn til hva som utgjør «stor kostnad» og hvilke kostnader som kan/skal medregnes.

Årsaken til de ekstra kostnadene er imidlertid tiltak som eier/tidligere eiere har gjennomført på eiendommen og som har fordyret og vanskeliggjort oppgraving og fjerning. I forbindelse med vurdering av hvor store utlegg en eier skal ha/måtte tåle i forbindelse med fjerning av oljetanken bør i alle tilfeller ses hen til at det er relativt normalt at oljetanker overbygges. Settes beløpsgrensen for lavt vil hovedregelen i praksis ikke lenger være at tanken skal fjernes, men at det må gis dispensasjon. I denne saken har eier valgt å ikke imøtekomme kommunens krav om to kostnadsoverslag. Under i uttalelsen fra Statsforvalteren i Eilif Peterssens vei 15 saken presiseres regelverket mht. hvilke forhold eller kostnader som skal medtas i vurderingen om det foreligger et «særlig tilfelle»:

“Vurderingen av kostnadene må ta hensyn til at eier alternativt må dekke kostnadene ved å tømme, returnere væske, rengjøre, fylle og kontrollere tanken. Videre må vurderingen ta hensyn til i at oppgraving av oljetanker normalt påfører eier betydelige utgifter. Det er først når tankens plassering eller spesielle forhold på stedet fører til at kostnadene overstiger normale og forventede utgifter, at det kan være tale om et «særlig tilfelle».

Kostnader som skyldes graving av masser, levering av tanken til mottak og tilbakefylling av masse, er normale kostnader som enhver tankeier må dekke - uavhengig av tankens plassering. Slike kostnader kan derfor ikke vektlegges i vurderingen av om dette er et «særlig tilfelle».

Statsforvalteren mener det kan foreligge et særlig tilfelle "der det er betydelig risiko for setninger og skader, enten som følge av at oljetanken ligger under boligens grunnmur eller i tilfeller hvor det er svært dårlig grunnforhold. Slike forhold kan gjøre at oppgraving av tanken er teknisk krevende eller det er risiko for å mislykkes med betydelige konsekvenser dersom det går galt. I slike tilfeller vil vanskelighetene eller kostnadene ved å grave opp tanken overstige det tankeier i alminnelighet må kunne regne med."

Det er i denne saken kun anført at Kostnadene tilknyttet fjerning av oljetanken vil utgjøre det mangedoble av kostnadene tilknyttet stedlig sikring av tanken. Prisforskjell spørsmålet er håndtert i Eilif Peterssens vei 15 saken av Statsforvalteren:

"Differansen mellom de totale kostnadene ved å grave opp og fjerne oljetanken, og kostandene ved å la tanken ligge er på ca. 100.000 kroner eks. mva. Prisforskjellen skyldes i hovedsak forhold det er rimelig at eier selv har risikoen for, i tillegg til normale kostnader som er forventet ved oppgraving av nedgravde oljetanker. På denne bakgrunn vurderer vi at prisforskjellen står i et rimelig forhold til formålet; å unngå fare for forurensning ved å grave opp og fjerne oljetanken fra bakken. Vi kan derfor ikke se at prisforskjellen er relevant å vektlegge i denne saken." I denne saken er prisforskjellen, på samme måte som i Eilif Pettersens vei saken, en konsekvens av forhold det er rimelig at eier selv har risikoen for. I likhet med statsforvalterens vurdering i Eilif Peterssens vei saken mener administrasjonen at prisforskjellen derfor ikke kan vektlegges i denne saken. Statsforvalterens presiserer videre forståelse av regelverket i Eilif Peterssens vei 15 saken: *"Vi finner også grunn til å fremheve at eier plikter å iverksette periodisk tilstandskontroll, utbedring og om nødvendig oppgraving, jf. blant annet forurensningsforskriften § 1-5, jf. § 1-6 og § 1-8. Tanken skal derfor være tilgjengelig til enhver tid. Dette taler for at det er klager som i utgangspunktet må ha risikoen for eventuell skade som skyldes at betongterrassen med søyler er oppført over tanken. På denne bakgrunn vurderer vi at det er uheldig å legge til rette for en praksis der vanskeligheter eller kostnader, som skyldes at terrasse, platting, trapp og liknende er oppført over eller inntil oljetanken, gir grunn til å unnlate å grave opp og fjerne tanken. Det er vanskelig å se at dette har vært hensikten med lovens unntaksregel. I så fall vil regelen i praksis blir at nedgravde oljetanker kan bli liggende i bakken, med mindre eier har sørget for at tanken er lett tilgjengelig. Dermed vil boligeiere som vanskeliggjør tilkomst til tanken gis en uberettiget «fordel», fremfor eiere som sørger for at tanken er tilgjengelig. En slik praksis vil være i strid med bestemmelsens formål og de hensyn som begrunner at oljetanken skal være tilgjengelig for regelmessig tilsyn."*

Vedtak i førsteinstans

Kommunen har i enkeltvedtak av 04.11.2019 (vedlegg 4) avslått søknad om dispensasjon.

Oppsummering av klagesaksbehandlingen

Klagers anførsler:

I hovedsak har klager anført at fjerning av oljetanken som ligger plassert under en terrasse og som at fjerning av tanken vil medføre store skader og store kostnader. Det er ikke mottatt kostnadsoverslag fra et utførende firma.

Pristilbud fra Nortank for stedlig sikring av tanken er på kr 15.900/ 16.600inkl. mva

Det er anført at stedlig sikring ikke vil representere en større forurensningsfare enn en oppgraving og at fjerning mangedobler kostandene, og at dette legges til grunn for søknaden om dispensasjon til å gjenfylle.

Klager sier videre at «Bærum kommune er en av de svært få kommuner som følger en praksis som i realiteten strider mot lovreglene som skal følges, noe som medfører at likhet for loven i Norge ikke er en realitet for alle innbyggere»

Administrasjonens vurdering

Kommunen er enig i at fjerning av oljetanken vil medføre høyere kostnader enn å gjenfylle. Det forhold at eier eller tidligere eiere av eiendommen har anlagt konstruksjoner på toppen av oljetanken som er krevende og kostbare å rive og eller reetablere, kan etter kommunens syn ikke nødvendigvis innebære at det foreligger «særlige tilfeller». I tettbebygde strøk er det ikke uvanlig med små tomter og relativt høy utnyttelsesgrad. Det er relativt vanlig med trapp/terrasser/plattinger støttemurer og andre lettere eller tyngre konstruksjoner plassert oppå nedgravde oljetanker. Kommunen mener at det derfor vil være nødvendig å praktisere en snever adgang til å gi dispensasjon fra hovedregelen for å ivareta formålet med forurensningsforskriftens §1-1.

I denne saken ligger oljetanken under en senere etablert terrasse.

Konklusjon: Kommunen opprettholder sitt vedtak.

Vedlegg:

Vedlegg 1. Pristilbud på stedlig sikring av parafinoljetank	5303025
Vedlegg 2. Klage over vedtak Bærum kommune	5303032
Vedlegg 3. Søknad om stedlig sikring av parafinoljetank	5303033
Vedlegg 4. Avslag søknad om dispensasjon til å fjerne tank Tollef Gravs Vei 36, 1358 JAR	5303035
Vedlegg 5. Foreløpig Svar	5303036
Vedlegg 7. E-post med bilder og beliggenhet 30.10.2019	5303039
Vedlegg 8 - Fylkesmannens vedtak i klagesak (L)(6592732)	5303047
Vedlegg 6. E-post av Nortank med klage til kommunens angående avslag søknaden om dispensasjon 22.11.2019	5303194



Dato: 19.02.2021 Arkivkode: GBR-10/499, N-555.7 Bilag nr: Arkivsak ID: 18/29627 J.post ID: 21/32691
Saksbehandler: John Cods Obenge
Saksansvarlig: John Cods Obenge

Behandlingsutvalg	Møtedato	Politisk saksnr.
Klageutvalget	02.03.2021	027/21
Klageutvalget	13.04.2021	047/21

Sak til Klageutvalget - Vesleveien 10 B

Klageutvalget-02.03.2021- 027/21

Vedtak:

Saken behandles over 2 møter. Det kommer ytterligere 2 saker til behandling i klageutvalgets neste møte. Sakene ønskes sett i sammenheng.

Kommunedirektørens forslag til vedtak:

Med bakgrunn i kommunestyrets behandling, anbefaler kommunedirektøren følgende forslag til vedtak i klagesaken:

1. Klage over avslag på søknad om dispensasjon fra kravet i forurensningsforskriftens §1-8 om fjerning av oljetank som er tatt ut av bruk - Vesleveien 10 B Gnr. 10 Bnr 499 i Bærum tas ikke til følge
2. Begrunnelsen for at ikke klagen tas til følge er at tankens beliggenhet ikke oppfyller kriteriene for særlige tilfeller [forurensningsforskriften kap. 1. §1-8](#)
3. Saken sendes videre til statsforvalteren i Oslo og viken for oppfølging

SAKEN I KORTE TREKK

Saken har ligget i bero i påvente av vurdering av kommunens mulighetsrom for å myke opp gjeldende forskrift, etter som utfallet av behandlingen i Kommunestyret kunne få innvirkning på klageutvalgets behandling.

I [kommunestyremøte 03.01.2021](#) ble Formannskapet innstilling fra 13.01.2020 - 007/21 tatt til følge: Redegjørelse for praktisering av lokal forskrift om fjerning av nedgravde oljetanker tas til orientering. Kommunedirektøren bes sikre god informasjon om at det kan søkes om dispensasjon når det foreligger «særlige tilfeller» som vil kunne gi åpning for å dispensere fra forurensningsforskriftens krav om fjerning av nedgravde oljetanker.

Klage av 15.07.20 over vedtak om avslag på dispensasjon datert 25.06.20, tas ikke til følge.

Begrunnelsen for at klagen ikke tas til følge er at tankens beliggenhet ikke oppfyller kriterier for «særlige tilfeller», som er en betingelse for at kommunen kan vurdere å gi dispensasjon etter [forurensningsforskriften kap. 1. §1-8](#)

Saken oversendes Statsforvalteren i Oslo og Viken

for ordinær klagebehandling jf. forurensningsforskriften §41-5 (1)

Sakens bakgrunn

Saken dreier seg om klage på avslag på søknad om igjenfylling av nedgravd oljetank i Vesleveien 10 B Gnr. 10 Bnr. 499 i Bærum. Klager har på sin eiendom en nedgravd 3000 liters enkeltbunnet ståltank. Oljetanken ble ved siste tilstandskontroll av firmaet Norsk Spesialolje As den 22.10.2018 erklært i dårlig tilstand og ikke godkjent for videre bruk. Det er funnet korrosjon skade og andre innvendig og utvendige skader på tanken. (vedlegg 1.1 - 1.3)

Søknaden begrunnes hovedsakelig med vanskelig adkomst for graver/minigraver/kranutstyr på grunn av trang innkjørsel, smalt inngangsparti, plankevegg, et stort bjørketre ved inngangsparti og topografisk forhold. Med hensyn til fysisk plassering av tanken vises det til klagers saksfremstilling og øvrige dokumentasjon.

Klager søkte om dispensasjon 09.12.2019 fra kravet i forurensningsforskriftens §1-8 om fjerning av oljetanker som er tatt ut av bruk, og ønsker å gjenfylle tanken (vedlegg 1.0) Klager har lagt frem i søknaden situasjonskart, bilder som viser tankens beliggenhet og tilstandsrapport fra siste oljetank kontroll i 2018 (vedlegg 1.1 - 1.3)

Søknaden ble bekreftet mottatt etterfulgt av korrespondanse med klager om mulig tid og dato for befarung pr. E post (vedlegg 2)

Det ble foretatt befarung og tilsynsrapport skrevet den 23.06.20 (vedlegg 3) Det tok lang tid før befarung fant sted på grunn av blant annet klagerens ferie og andre personlige omstendigheter samt utfordringer forårsaket av Covid-19 situasjonen.

Kommunen har i enkeltvedtak av 25.06.2020 (vedlegg 4) avslått søknad om dispensasjon. Det ble 15.07.2020 fremsatt klage på kommunens vedtak (vedlegg 5.0 og 5.1)

Kommunen bekreftet klagen mottatt ved brev den 20.07.2020 (vedlegg 6.0)

Formelle krav til klagebehandlingen

Administrasjonens vedtak om avslag på søknad om igjenfylling av nedgravd oljetank er et vedtak som kan påklages etter forvaltningsloven §28. Klageinstans er Statsforvalteren i Oslo og Viken, jf forurensningsforskriften §41-5(1). Klagen er rettidig fremsatt og oppfyller lovens vilkår for form og innhold, jfr. fvl. §§ 29 og 32. Klagen skal, jfr. kommunestyrets vedtak medio 2019 først behandles av klageutvalget før den eventuelt sendes til Statsforvalteren for videre behandling.

Kommunedirektørens vurdering

Kommunedirektøren er av den oppfatning at førstegangsbehandlingen er korrekt og finner ikke grunn for å omgjøre vedtaket. Kommunen har i sin saksbehandling lagt til grunn statsforvalterens tolkning og rettsanvendelse av bestemmelsene i forurensningsforskriften vedrørende nedgravde oljetanker. På bakgrunn av dette finner administrasjonen at det ikke er hjemmelsgrunnlag for å gi dispensasjon fra bestemmelsen om oppgraving og fjerning av oljetanken.

Oppsummering av førstegangsbehandling

Rettslig utgangspunkt

Reglene knyttet til nedgravde oljetanker fremgår av [forurensningsforskriften kap. 1](#). Kommunen har vedtatt [lokal forskrift](#), jf. §1-2 at reglene i kap. 1 skal gjøres gjeldene for alle nedgravde oljetanker uten hensyn til størrelse, i hele Bærum kommune.

I §1-8 er bestemmelsen som regulerer hva som skal skje med nedgravde oljetanker som er tatt ut av bruk. Bestemmelsens 2. ledd lyder:

«Tanker som permanent tas ut av bruk, skal tømmes og graves opp. Tanker som ikke kan gjenbrukes uten å representere fare for lekkasje, skal destrueres. Kommunen kan i særlige tilfeller gi tillatelse til at tanker som permanent tas ut av bruk, rengjøres og fylles med sand, grus o.l. i stedet for oppgraving. For gjenfylte og oppgravde kondemnerte tanker skal påfyllingsanordningen fjernes eller sikres slik at utilsiktet påfylling eller forsøk på påfylling forhindres.»

Det framgår av bestemmelsens 2. ledd at kommunen i særlige tilfeller kan gi tillatelse til at tanken blir liggende mot at den tømmes rengjøres og gjenfylles. Det ikke utdypet hva som ligger i begrepet «særlige tilfeller»

For området har det manglet en nasjonal rettspraksis rundt praktisering av regelverket, og Oslo og Bærum kommune har oversendt en rekke klagesaker til Statsforvalteren for å få fastsatt en riktig rettsanvendelse. Saken dreier seg om hvorvidt klagers oljetank oppfyller vilkår som loven gir kommunen adgang til å skjønnsvurdere.

I statsforvalterens tolkning av bestemmelsen fremkommer klart i Øygårdveien 21 B saken, en av seks ferdigbehandlede saker hvor kommunen fikk fullt medhold (kommunen har fått medhold i samtlige ferdigbehandlede saker til nå) vedlegg 7.0:

Statsforvalteren skriver at «*Forurensningsforskriften utdyper ikke nærmere hva som er å anse som et «særlig tilfelle». En naturlig forståelse av ordlyden er at det er tale om forhold utover det som er normalt å forvente ved oppgraving av nedgravde oljetanker. Videre må ordlyden forstås i lys av bestemmelsens formål i forurensningsforskriften § 1-1, som sier at «oljetanken til enhver tid skal være i slik tilstand at risiko for forurensning er minst mulig».Nedgravde oljetanker utgjør en risiko for forurensning. Dette gjelder også oljetank som er rengjort og tømt. Det kan være oljesøl innunder tanken som følge av allerede oppståtte lekkasjer, tidligere overfyllinger og liknende, og oljen kan spre seg over tid. Vurderingen av om det foreligger et «særlig tilfelle» må derfor ta hensyn til at nedgravde oljetanker i seg selv utgjør en fare for forurensning ... Det er kun ved å tømme tanken, rense den, for så å grave den opp, at forurensning sikkert kan unngås»*

Videre...»Veilederen fra Statens forurensningstilsyn fremhever at store vanskeligheter som følge av «*bygningmessige forhold*» kan tale for at det foreligger et «særlig tilfelle». Statsforvalterens syn er at det siktes til tilfeller der oppgraving gjør det nødvendig å rive eller gjøre inngrep i boligens grunnmur, eller grunnforholdene er svært dårlige ...»

Videre «*Som kommunen fremhever kan slike forhold gjøre at arbeidet blir teknisk krevende eller risiko for å mislykkes med betydelige konsekvenser dersom det går galt. I slike tilfeller vil vanskelighetene ved selve oppgravingen av tanken overstige det man i alminnelighet må kunne regne med*»

Vedtak i førsteinstans

Kommunen har i enkeltvedtak av 25.06.2020 (vedlegg 4) avslått søknad om dispensasjon.

Oppsummering av klagesaksbehandlingen

Klagers anførsler:

Klager anfører at tanken ligger utilgjengelig for gravemaskin på grunn av trang innkjørsel, smalt inngangsparti, plankevegg og et stort bjørketre ved inngangspartiet. Det vil kreve en del fysiske inngrep på eiendommen for å nå tanken.

Om alternativt å bruke naboeiendommen for adkomst har klager innhentet brev fra naboen som motsetter seg dette. I nabobrevet, som klager har lagt ved som en del av klagen, skriver naboen at adkomst med utstyr vil gjøre vesentlig skade på plen, beplantning og at hennes gjerde må rives på to steder. (vedlegg 1.1 - 1.3)

Klager nevner også en stolpe som støtter inngangspartiet og bekymring for at ved ett inngrep på tanken som har løsmasser rundt seg, kan stolpen utsettes for setning eller utglidningskader.

Klager anfører videre at oljetanken er rengjort og påfyllingsrør fjernet. Tilstanden på tanken viser at tanken er i dårlig tilstand og ikke godkjent for videre bruk på grunn av korrosjonskade og andre innvendige og utvendige skader. (vedlegg 1.1 - 1.3)

Administrasjonens vurdering

Kommunen mener det vil være mulig å komme til tanken med begrensede fysiske grep på eiendommen. Kommunen er enig i at fjerning av oljetanken er et mer omfattende inngrep enn å gjenfylle, men vanskelighetene skyldes i stor grad forhold som eier eller tidligere eiere av eiendommen selv har forårsaket. Det at eier har anlagt konstruksjoner og beplantning som vanskeliggjør adkomst til tanken, og som oppgis som krevende å rive/fjerne og eller reetablere, kan etter kommunens syn ikke nødvendigvis innebære at det foreligger «særlige tilfeller». I tettbebygde strøk er det ikke uvanlig med små tomter og relativt høy utnyttelsesgrad. Det er relativt vanlig med beplantning, samt andre lettere eller tyngre konstruksjoner plassert oppå eller rundt nedgravde oljetanker. Kommunen mener at det derfor vil være nødvendig å praktisere en snever adgang til å gi dispensasjon fra hovedregelen for å ivareta formålet med forurensningsforskriftens §1-1. Det at tanken ikke ligger veldig lett tilgjengelig kan ikke legges til grunn for at kommunen skal innvilge unntak fra gjeldende forvaltningspraksis.

Angående klagerens bekymring for stolpen som støtter inngangsparti mener kommunen at det ikke foreligger noen høyere risiko eller fare for skade, ut over det som er normalt å forvente når man har anleggsarbeider og maskin rundt huset.

Etter befaring på eiendommen 23.06.20 er kommunens vurdering at man alternativt har forholdsvis enkel adkomst via naboenes hage, hvor man ved å skru ned en del av et tregjerde kan kjøre anleggsmaskin frem til tanken. Det er kommunens mening at dette ikke behøver å medføre særlig skade på plen og beplantning. Hvis jobben gjøres i vintersesongen, vil risikoen for skade bli enda mindre.

Det følger av forurensningsloven § 75 at ved gjennomføring av tiltak etter blant annet § 7 så kan kommunen bestemme at det mot vederlag skal gjøres bruk av annens eiendom, så fremt vinningen er vesentlig større enn skaden eller ulempen ved inngrepet.

Det er tilstrekkelig for at § 7 kommer til anvendelse i denne sammenheng at man har eierrådighet

til noe som kan medføre fare for forurensning. Men for at det skal foreligge hjemmel for å fjerne en oljetank som ikke er i bruk så må oljetanken også medføre fare for forurensning etter § 7

Det foreligger rapport som viser at den aktuelle tanken er i dårlig tilstand og ikke godkjent for videre bruk. Det er funnet korrosjonskade og annen innvendig og utvendig skade på tanken. Kommunen mener vinningen er vesentlig større enn skaden eller ulempen ved inngrepet, og påpeker at det i denne saken uansett foreligger grunnlag til å kreve tanken fjernet etter alternativ hjemmelsgrunnlaget i forurensningsloven § 7 fjerde ledd.

Konklusjon:

Bærum Kommune opprettholder sitt vedtak.

Vedlegg:

Vedleg 2.0 - Korrespondanse - Bekreftelse på mottatt søknad og info om planlagt befarings	5294884
Vedlegg 1.0 - Søknad om gjennfylling av oljetank	5294885
Vedlegg 1.1 - Situasjonkart	5294886
Vedlegg 1.2 - Adkomst og beliggenhet	5294887
Vedlegg 1.3 - Tilstandrapport	5294888
Vedlegg 3.0 - Tilsynsrapport Vesleveien 10 b	5294889
Vedlegg 4.0 - Avslag på søknad om gjenfylling av oljetank	5294890
Vedlegg 5.0 - Klage på avslag	5294891
Vedlegg 5.1 - Klage på avslag	5294892
Vedlegg 6.0 - Bekreftelse på mottatt klage	5294893
Vedlegg 7 - Fylkesmannens vedtak i klagesak - Øygaardveien 21b - Bærum kommune	5294894

Behandlingen i møtet 02.03.2021 Klageutvalget

Votering:

Heggens forslag ble enstemmig vedtatt.

Klageutvalget-02.03.2021- 027/21:

Vedtak:

Saken behandles over 2 møter. Det kommer ytterligere 2 saker til behandling i klageutvalgets neste møte. Sakene ønskes sett i sammenheng.



Dato: 25.03.2021 Arkivkode: N-125 Bilag nr: Arkivsak ID: 21/4944 J.post ID: 21/60978
Saksbehandler: Borgny Danielsen
Saksansvarlig: Borgny Danielsen

Behandlingsutvalg	Møtedato	Politisk saksnr.
Klageutvalget	13.04.2021	048/21

Referatsaker

Forslag til vedtak:

Refererte dokumenter tas til orientering slik de foreligger.

Refererte dokumenter til orientering:

Dokumentnummer	Tittel
1.	Notat til møte i klageutvalget - ulike forhold rundt sentrale og lokale krav og retningslinjer knyttet til fjerning av nedgravde oljetanker

